

HOTARARE

Cu privire la stabilirea impozitelor si taxelor locale
care se vor aplica in anul 2014

Consiliul Local al Comunei Platonesti

Avand in vedere :

- prevederile Codului Fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003 , cu modificarile si completarile ulterioare ;
- Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare si H.G 1050/2004 privind Codul de procedura fiscala si respectiv Normele de aplicare a Codului fiscal
- prevederile Legii nr. 273/2006 privind finantele publice locale ;
- prevederile Hotararii Guvernului nr. 44/ 2004 privind normele metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificarile si completarile ulterioare .

Examinand :

- expunerea de motive a Primarului Comunei Platonesti
- referatul compartimentului contabilitate ;
- avizul comisiei de specialitate din cadrul consiliului local

Tinând seama de necesitățile veniturilor proprii ale bugetului local pentru anul 2014 în scopul asigurării finanțării cheltuielilor publice locale, pe de o parte, precum și de condițiile locale specifice zonei, pe de altă parte.

In temeiul prevederilor art.36 alin 2) lit b) si alin 4) lit c).art. 45 alin. (2) si art 115(1) din Legea nr. 215/2001 republicata a administratiei publice locale republicata si actualizata ;

HOTARASTE:

Impozite și taxe locale

ART.1

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) impozitul pe mijloacele de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxe speciale;
- i) alte taxe locale.

CAP. II

Impozitul și taxa pe clădiri

Reguli generale

ART. 2

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în

folosință, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Scutiri

ART. 3

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

7¹. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

8. clădirile funerare din cimitire și crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la

apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activități social-umanitare de către asociații, fundații și culte, potrivit hotărârii consiliului local.

20. clădirile care aparțin organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice.

(1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(2) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-13 se aplică pentru perioada pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public.

Calculul impozitului pentru persoane fizice

ART. 4

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

:

Valorile impozabile pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă ori din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	935	555
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nersă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	254	159
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat ori cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	159	143

D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci ori din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	95	63
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin.

(3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona in cadrul localitatii		Rangul localitatii	
		4	5
A		1,10	1,05

(6) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(7) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

(8) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

8¹În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică și stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum și, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creșterea performanței energetice și a calității arhitectural-ambientale și funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii crește cu cel puțin 25% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

ART. 5

(1) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

- a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;
- c) cu 300% pentru a treia clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(3) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

ART. 6

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și este de 1,50% inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, decătore locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(5¹) În cazul clădirilor care aparțin instituțiilor de credit ce aplică Standardele internaționale de raportare financiară și aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, după la compartimentul de specialitate al administrației publice locale.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între:

- a) 10% și 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;
- b) 30% și 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință.

(6¹) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

- a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;
- b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinație turistică ce nu funcționează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizație de construire în perioada de valabilitate, dacă au început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizației de construire.

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

ART. 7

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(6¹) Declarația clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(7) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(8) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

PLATA IMPOZITULUI

ART. 8

(1) Impozitul/țaxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

CAP. III

Impozitul și taxa pe teren

Reguli generale

ART. 9

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

Scutiri

ART. 10

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprie pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectatiunea de interes public.

Calculul impozitului

ART. 11

(1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	10353	8597	7553	6545	889	711

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Nr. categoria

Zona (lei/ha)

1 Teren arabil	28
2 Pasune	21
3 Faneata	21
4 Vie	46
5 Livada	53
6 Padure sau alt teren cu vegetație forestieră	28
7 Teren cu ape	15
8 Drumuri și cai ferate	x
9 Teren neproductiv	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corectie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localitatii	Coeficientul de corectie
IV – Platonesti	1,10
V - Lacusteni	1,00

(5¹) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5²) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

Nr. crt.	Categoria de folosință	Zona A				
1.	Teren cu construcții	31				
2.	Teren arabil	50				
3.	Pășune	28				
4.	Fâneată	28				
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55				
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x				
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56				
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x				
7.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	16				
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	x				
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6				
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	34				
9.	Drumuri și căi ferate	x				

10.	Teren neproductiv	x			
-----	-------------------	---	--	--	--

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

ART. 12

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Plata impozitului

ART. 13

(1) Impozitul/taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

CAP. IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Reguli generale

ART. 14

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumită în continuare impozit pe mijloacele de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

(5) Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înțelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfă. După prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înțelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfă și pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Scutiri

ART. 15

Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:

- a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclorurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;
- b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;
- c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;
- d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.
- e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Calculul taxei

ART. 16

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor*):

Tipuri de autovehicule

Suma, în lei,
pentru fiecare
grupa de 200
cmc sau
fracțiune
din aceasta

1. Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc inclusiv	8
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cm ³ inclusiv	18
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cm ³ inclusiv	72
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între	

2601 cmc și 3000 cm ³ inclusiv	144
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
6. Autobuze, autocare, microbuze	24
7. Alte autovehicule cu masă totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă	30
8. Tractoare înmatriculate	18

II. Vehicule înregistrate

1.	Vehicule cu capacitate cilindrică:	lei/200 cmc
1.1.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cmc	2
1.2.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cmc	4
2.	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50 lei/an

(3) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masă totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numarul de axe si greutatea bruta incarcata maxima admisa	Impozitul (in lei/an)	
	Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatica sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I doua axe		
1 Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mica de 13 tone	0	133
2 Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mica de 14 tone	133	367
3 Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mica de 15 tone	367	517
4 Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mica de 18 tone	517	1.169
5 Masa de cel puțin 18 tone	517	1.169
II 3 axe		
1 Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mica de 17 tone	133	231
2 Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mica de 19 tone	231	474
3 Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mica de 21 tone	474	615
4 Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mica de 23 tone	615	947
5 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mica de 25 tone	947	1.472
6 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mica de 26 tone	947	1.472
7 Masa de cel puțin 26 tone	947	1.472
III 4 axe		
1 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mica de 25 tone	615	623
2 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mica de 27 tone	623	973
3 Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mica de 29 tone	973	1.545
4 Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mica de 31 tone	1.545	2.291
5 Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mica de 32 tone	1.545	2.291

| 6 | Masa de cel puțin 32 tone | 1.545 | 2.291 |

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfa cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Numarul de axe si greutatea bruta incarcata maxima admisa	Impozitul (in lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatica sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2+1 axe		
	1 Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mica de 14 tone	0	0
	2 Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mica de 16 tone	0	0
	3 Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mica de 18 tone	0	60
	4 Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mica de 20 tone	60	137
	5 Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mica de 22 tone	137	320
	6 Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mica de 23 tone	320	414
	7 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mica de 25 tone	414	747
	8 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mica de 28 tone	747	1.310
	9 Masa de cel puțin 28 tone	747	1.310
II	2+2 axe		
	1 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mica de 25 tone	128	299
	2 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mica de 26 tone	299	491
	3 Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mica de 28 tone	491	721
	4 Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mica de 29 tone	721	871
	5 Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mica de 31 tone	871	1.429
	6 Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mica de 33 tone	1.429	1.984
	7 Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mica de 36 tone	1.984	3.012
	8 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mica de 38 tone	1.984	3.012
	9 Masa de cel puțin 38 tone	1.984	3.012
III	2+3 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mica de 38 tone	1.579	2.197
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mica de 40 tone	2.197	2.986
	3 Masa de cel puțin 40 tone	2.197	2.986
IV	3+2 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mica de 38 tone	1.395	1.937
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mica de 40 tone	1.937	2.679
	3 Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mica de 44 tone	2.679	3.963
	4 Masa de cel puțin 44 tone	2.679	3.963
V	3+3 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mica de 38 tone	794	960
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mica de 40 tone	960	1.434

3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mica de 44 tone	1.434	2.283
4	Masa de cel puțin 44 tone	1.434	2.283"

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin.(5) impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Remorci, semiremorci sau rulote

Masa totală maxima autorizata	Impozitul, în lei
	a) Pana la 1 tona inclusiv
b) Peste 1 t, dar nu mai mult de 3 t	34
c) Peste 3 t, dar nu mai mult de 5 t	52
d) Peste 5 tone	64

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apa, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloace de transport pe apă

1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport și agrement	Între 0 și 1119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere și împingătoare:	x
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP și până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP și până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracțiune din acesta	182
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone și până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrica sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar

Dobandiri și transferuri ale mijloacelor de transport

ART. 17

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoana de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, impozitul pe mijlocul de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe mijloacele de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane

(4) Orice persoană care dobândește/instrăinează un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită

Plata taxei

ART. 18

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Detinatorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, detinatorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

- a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;
- b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulativ al acestora.

CAP. V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Reguli generale

ART. 19

Orice persoana care trebuie sa obtina un certificat, aviz sau alta autorizatie prevazuta in prezentul capitol trebuie sa plateasca taxa mentionata in acest capitol la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale inainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizatia necesara.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizatiilor de construire si a altor avize asemănătoare

ART. 20

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, in mediul urban, este egala cu suma stabilita de consiliul local, in limitele prevazute in tabelul urmator :

Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism in mediul urban		- lei -
Suprafata pentru care se obtine certificatul de urbanism		
a) pana la 150 m ² , inclusiv	5	
b) intre 151 si 250 m ² , inclusiv	6	
c) intre 251 si 500 m ² , inclusiv	8	
d) intre 501 si 750 m ² , inclusiv	10	
e) intre 751 si 1000 m ² , inclusiv	12	
f) peste 100 m ²	14 + 0,01 lei/m ² , pentru fiecare m ² care depaseste 1000 m ²	

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zona rurala este egala cu 50% din taxa stabilita conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizatii de construire pentru o cladire care urmeaza a fi folosita ca locuinta sau anexa la locuinta este egala cu 0,5% din valoarea autorizata a lucrarilor de constructii.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de foraje sau excavari necesara studiilor geotehnice, ridicarilor topografice, exploatarilor de cariera, balastierelor, sondelor de gaze si petrol, precum si altor exploatari se calculeaza inmultind numarul de metri patrati de teren afectat de foraj sau de excavatie cu o valoare stabilita de consiliul local de 7 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizatiei necesare pentru lucrarile de organizare de santier in vederea realizarii unei constructii, care nu sunt incluse in alta autorizatie de construire, este egala cu 3% din valoarea autorizata a lucrarilor de organizare de santier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de amenajare de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri este egala cu 2% din valoarea autorizata a lucrarilor de constructie.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caili si in spatiile publice, precum si pentru amplasarea corpurilor si a panourilor de afisaj, a firmelor si reclamelor este de pana la 7 lei pentru fiecare metru patrat de suprafata ocupata de constructie.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru orice alta constructie decat cele prevazute in alt alineat al prezentului articol este egala cu 1% din valoarea autorizata a lucrarilor de constructie, inclusiv instalatiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizatiei de desfiintare, totala sau partiala, a unei constructii este egala cu 0,1% din valoarea impozabila a constructiei, stabilita pentru determinarea impozitului pe cladiri. In cazul desfiintarii parțiale a unei constructii, taxa pentru eliberarea autorizatiei se modifica astfel incat sa reflecte portiunea din constructie care urmeaza a fi demolata.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizatii de construire este egala cu 30% din quantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizatiei initiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizatii privind lucrarile de racorduri si bransamente la rețele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica,

telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de 11 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în suma de 13 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala și adresa se stabilește în suma de 8 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplica următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicita avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expira autorizația respectiva, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxa, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii .

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare

ART. 21

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită în suma de 13 lei, în mediul rural.

(2) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viza reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare este de 17 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește și este de 28 lei pentru fiecare mp. sau fracțiune de mp.

(5) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește și este de 50 lei.

(6) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se afla amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale în suma de 500 lei.

(7) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se afla amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Scutiri

ART. 22

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lacas de cult sau construcție anexa;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrazile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

CAP. VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclama și publicitate

ART. 23

(1) Orice persoana, care beneficiază de servicii de reclama și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu alta persoana, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclama și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masa scrise și audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masa scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tiparituri, precum și prin radio, televiziune și Internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclama și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclama și publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclama și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclama și publicitate.

(5) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind de 3%.

(6) Valoarea serviciilor de reclama și publicitate cuprinde orice plata obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclama și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclama și publicitate se vărsa la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclama și publicitate.

Taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate

ART. 24

(1) Orice persoana care utilizează un panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj respectiva.

(2) Valoarea taxei pentru afisaj în scop de reclama și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri patrati sau a fracțiunii de metru patrat a suprafeței afisajului pentru reclama sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de 28 lei pe mp. sau fracțiune de mp. ;

b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama și publicitate, suma este de 20 lei pe mp. sau fracțiune de mp..

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate se recalculază pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din luna dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclama și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru

afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, este de 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Consiliul local impune persoanelor care datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate sa depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Scutiri

ART. 25

(1) Taxa pentru serviciile de reclama și publicitate și taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate nu se aplica instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclama unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumita în continuare taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate, nu se aplica unei persoane care închiriaza panoul, afisajul sau structura de afisaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută fiind plătită de aceasta ultima persoana.

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate nu se datorează pentru afisele, panourile sau alte mijloace de reclama și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afisaj în scop de reclama și publicitate nu se aplica pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publica și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama și publicitate pentru afisajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclama și publicitate.

CAP. VII

Impozitul pe spectacole

Reguli generale

ART. 26

(1) Orice persoana care organizează o manifestare artistică, o competiție sportiva sau alta activitate distractiva în România are obligația de a plati impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportiva sau alta activitate distractiva.

Calculul impozitului

ART. 27

(1) Cu excepțiile prevăzute la art. 28, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determina după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesa de teatru, balet, opera, opereta, concert filarmonic sau alta manifestare muzicala, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiție sportiva interna sau internationala, cota de impozit este egala cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egala cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a inregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercita autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenta și inventarul билетelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

ART. 28

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videoteca sau discoteca, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri patrati ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de 2 lei;

b) în cazul discotecilor, suma este de 3 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corectie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localitatii	Coeficient de corectie
IV	1,10
V	1,00

4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Scutiri

ART. 29

Impozitul pe spectacole nu se aplica spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Plata impozitului

ART. 30

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Taxe speciale

ART. 31

(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliul local, adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273 / 2006 privind finanțele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/ serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia/acesteuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.

Taxa închiriere salon = 100 lei

Se mai stabilesc următoarele taxe :

- taxa selectie 10 lei
- taxa garantie de participare licitatie 10 %
- taxa eliberare certificat fiscal 5 lei
- taxele judiciare de timbru se stabilesc diferentiat, în acord cu prevederile Legii nr.146/1997,actualizata
- eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor , pe cap de animal sub și peste 2 ani 2 lei
- certificarea transmisiunii proprietatii asupra animalelor pe cap de animal , în bilete de proprietate pentru animale sub 2 ani 2 lei și pentru animale peste 2 ani 4 lei
- reconstituirea și întocmirea ulterioara la cerere , a actelor de stare civila 2 lei
- înregistrarea , la cerere , în actele de stare civila a schimbării numelui și a sexului 15 lei ;
- înregistrarea la cerere , în actele de stare civila a desfacerii căsătoriei 2 lei ;
- transcrierea, la cerere , în registrele de stare civila romane a actelor de stare civila întocmite de autoritățile străine 2 lei ;
- reconstituirea altor certificate de stare civila în locul celor pierdute , sustrate , distruse sau deteriorate 2 lei ;
- taxa pentru soluționarea cererilor de divorț pe cale administrativă -600 lei
- taxe pentru examinarea candidaților care au absolvit a școala de conducători de autovehicule :
 - a) obținerea permisului de conducere pentru autovehiculele din categoriile și subcategoriile A,A1,B,B1și B+E 6 lei ;
 - b) obținerea permisului de conducere pentru autovehiculele din categoriile și subcategoriile C,C1,Tr, D,D1,C+E,D+E,C1+E,D1+E,Tb și Tv – 28 lei ;
- taxe pentru examinarea persoanelor care le-a fost anulat permisul de conducere , pentru categoriile cuprinse în permisul anulat , precum și a persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii a permisului de conducere , precum și pentru persoanele care nu au absolvit o școala de conducători de autovehicule , cu excepția celor pentru categoriile B,B1,B+E –84 lei ;
- taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor :
 - a) autovehiculele și remorcile cu masă totală maximă autorizată de până la 3.500 Kg inclusiv –60 lei ;
 - b) autovehiculele și remorcile cu masă totală maximă autorizată mai mare de 3.500 Kg – 145 lei ;
- taxa de autorizare provizorie a circulației autovehiculelor și remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar – 9 lei ;
- taxa pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii 18/1191 , republicată , cu modificările și completările ulterioare , cu excepția celor pentru terenurile agricole și forestiere – 15 lei ;
- taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice 13 lei / zi
- taxa eliberare certificat de înregistrare a vehiculelor ce nu se supun înmatriculării 50 lei
- taxa înregistrare a vehiculelor ce nu se supun înmatriculării 50 lei
- taxa eliberare plăcuțe de înmatriculare pentru vehiculele ce nu se supun înmatriculării 30 lei
- taxa radiere a vehiculelor ce nu se supun înmatriculării 25 lei
- taxa anuală asupra vehiculelor ce nu se supun înmatriculării după cum urmează :
 - 1 . mopede 8 lei ;
 2. combine agricole 34 lei ;
 3. tractoare , cu excepția celor care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi înmatriculate la autoritatea competentă 34 lei
 4. remorca auto :
 - a) < 1 tona – 9 lei ;
 - b) < 3 tone – 34 lei ;
 - c) <5 tone – 52 lei .
 - d) >5 tone---64 lei
 2. autocaritate 34 lei
 3. utilaj forat puturi 34 lei
 4. sașiu autopropulsat cu fierăstrău pentru tăiat lemne și macinat cereale 34 lei
 5. orice alte vehicule destinate circulației pe drumurile publice care nu se supun înmatriculării 34 lei

6. taxa eliberare placute numere pentru caruta-35 lei

(5) Taxele prevezute la Cap. VIII se platesc anual in doua rate egale pana la datele de 31 martie si 30 septembrie .

(6) Pentru plata cu anticipatie a taxelor prevazute la Cap. VIII se acorda o bonificatie de 10 % stabilita de consiliului local atat pentru persoanele fizice cat si pentru persoanele juridice .

CAP. IX

Facilitati comune

Facilități pentru persoane fizice

ART. 32

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 din Codul Fiscal nu se aplica pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoscintei fata de eroii-martiri și luptatorii care au contribuit la victoria Revoluției romane din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuinta situata la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) impozitul pe mijloacele de transport aferent unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplica văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice **nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.**

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoana fizica prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplica integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplica doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplica terenului aferent cladirii utilizate de persoanele fizice prevazute la alin. (1) lit. b), alin. (2) si alin. (4)

(8) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplica doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2)

(9) Scutirea de la plata impozitelor si taxelor locale, precum si de la plata impozitului corespunzator pentru terenurile arabile, fanete si paduri, in suprafata de pana la 5 ha, se aplica pentru veteranii de razboi, vaduvele de razboi si vaduvele veteranilor de razboi care nu s-au recasatorit

(10) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplica unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(11) Persoanele fizice și/sau juridice romane care reabiliteaza sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termica a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termica, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termica.

(12) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 33 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează

în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(13) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesoriale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor.

(14) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, din extravilan, se reduc la jumătate.

(15) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(16) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Facilități pentru persoanele juridice

ART. 33

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 33 nu se aplica:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultura națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură gazduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 6 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperativele de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Scutiri și facilități stabilite de către Consiliul Local

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata

impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Art. 34

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională și în condițiile îndeplinirii dispozițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(7) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuințe și ai imobilelor care au executat lucrări de intervenție pe cheltuielă proprie, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.

Cap. X

Alte dispoziții comune

Art. 35

Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligația de a calcula impozitul sau taxa respectivă și de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

Art. 37

Primarul împreună cu serviciile specializate vor duce la îndeplinire prezenta hotărâre.

Presedinte de sedinta
Neagu Stelian

contrasemneaza
secretar
Pavel Neluta

Nr.45
Adoptata la Platonesti
Astazi, 25.11.2013